

Ođlan ve Uçan Sincap

Ebru Mina TOMURCUK

Ođlan ve Uçan Sincap

Ebru Mina TOMURCUK

Theo evinin arkasındaki ormanı çok severdi. Her gün okuldan sonra, yeşil kanvas sırt çantası omuzlarında zıplayarak oraya koşardı. Uzun ağaçları, yumuşacık yosunları ve yaprakların hışırtısını severdi. Ama en çok, hayvanları izlemeyi severdi. Gördüğü bir şeyi çizmek gerekir diye çantasında hep katlanmış kâğıt taşırdı.

Bir öğleden sonra Theo başının üstünde hafif bir tırmalama sesi duydu. Yukarı baktı ve şaşkınlıkla nefesini tuttu. Küçük, tüylü bir yaratık yüksek bir daldan atladı ve kollarını iyice açtı. Bilekleriyle ayak bilekleri arasında gerilen gevşek bir deri, küçük bir pelerin gibiydi. Havada süzülüp başka bir ağaca usulca kondu. Theo'nun kocaman yuvarlak ela gözleri daha da büyüdü. 'Vay canına!' diye fısıldadı.

Theo sincabın ağaçtan ağaca süzülüşünü izledi. Kocaman, parlak siyah gözleri ve krem beyazı bir karnı vardı. Gri-kahverengi tüyleri yumuşak ve sıcacık görünüyordu. 'Harikasin,' dedi Theo. Sincap başını yana eğdi, sonra yeniden atlayıp kollarını bacaklarını iyice açtı. Theo her hareketini inceledi. Sincabın kollarını nasıl dışarı uzattığını ve yassı kuyruğuyla nasıl yön verdiğini fark etti. 'Ben de uçmak istiyorum,' diye düşündü Theo.

Ertesi gün Theo, yeşil kanvas sırt çantası kâğıt ve iple dolu olarak geri geldi. Bir kütüğe oturup sincabı izledi; sincap sanki onu bekliyor gibiydi. 'Sana Pip diyeceğim,' dedi Theo. Pip cıvıldadı ve alçak bir dala süzüldü. Theo kalemını ve kâğıdını çıkardı. Pip'in açılmış kollarını ve havayı yakalayan deri kanadını çizdi. Nasıl çalıştığını tam olarak hatırlamak istiyordu.

Theo, Pip gibi süzülebiyecek bir şey icat etmeye karar verdi. Kanatları, yelkenleri ve uçurtmaları düşündü. 'Hafif ve sağlam bir şeye ihtiyacım var,' dedi. Çantasındaki katlanmış kâğıtları hatırladı. 'Kâğıt!' diye haykırdı. 'Kâğıttan bir planör yapabilirim!' Eve koştu ve çantasını mutfak masasına boşalttı. Makas, yapıştırıcı ve bir sürü kâğıt. Başlamaya hazırды.

Theo bütün akşam çalıştı. Kâğıdı şöyle böyle katladı. Yarıklar kesip kanatlar yaptı. Yön vermek için küçük bir kuyruk ekledi. 'Bu tıpkı Pip'e benziyor,' dedi ilk kâğıt planörünü havaya kaldırıp. Sivri bir burnu ve geniş kanatları vardı. Keçeli kalemle üzerine kocaman siyah gözler çizdi. 'Yarın seni deneyeceğiz,' dedi planöre. Onu masasına koyup yattı.

Ertesi sabah Theo ormana koştu. Kâğıt planörünü yükseğe kaldırdı. 'Hazır mısın, Pip?' diye seslendi. Pip bir ağaç kovuğundan başını uzattı. Theo planörü fırlattı. Planör sallandı, döndü ve bir çalıya çakıldı. 'Hmm,' dedi Theo. 'Tam olmamış.' Onu yerden alıp yeniden denerdi. Bu kez takla atıp ters düştü. Pip sanki gülüyormuş gibi cıvıladı. Theo gülümsedi. 'Bunu doğru yapacağım.'

Theo oturup Pip'in yeniden süzölüşünü izledi. Bu kez Pip'in kollarının açısına dikkat etti. 'Kollarını iyice açıp biraz yukarı eğiyorsun,' dedi Theo. Planörünün kanatlarını ayarladı. Kanatları biraz daha genişletti ve burnuna küçük bir ağırlık ekledi. 'Hadi bunu deneyelim,' dedi. Planörü fırlattı. Planör ileri fırladı ama sonra burnu üstüne çakılıp çimenlere düştü.

Theo pes etmedi. Pip'in süzülürken ne kadar sabırlı olduğunu hatırladı. Pip her seferinde atlayıp kusursuz uçmuyordu. Alıştırma yapıyordu. Theo da alıştırma yaptı. Daha uzun kanatlı yeni bir planör yaptı. Onu denedi. Biraz daha uzağa uçtu. Farklı kuyruklu bir tane daha yaptı. Her seferinde ne olduğunu izledi ve değişiklikler yaptı. Yeşil sırt çantası buruşuk kâğıtlarla doluydu.

Günler geçti. Theo'nun başarısız planör yığını büyüdü, ama bilgisi de büyüdü. 'Belki kanatların kavisli olması gerekir,' diye düşündü. Kâğıdı usulca büktü. 'Ve kuyruk daha küçük olmalı.' Dikkatli katlamalar yaptı. Tekrar tekrar denedi. Bazı süzülüşler daha iyi, bazıları daha kötüydü. Ama Theo Pip'i izlemeye ve denemeye devam etti. Yaklaştığını biliyordu.

Güneşli bir öğleden sonra Theo şimdiye kadarki en iyi planörünü bitirdi. Geniş, kavisli kanatları ve minicik bir kuyruğu vardı. Tıpkı Pip'e benzemesi için boyadı; kocaman siyah gözler ve beyaz bir karın. Onu havaya kaldırdı. 'İşte bu,' dedi. Pip bir dalda oturmuş izliyordu. Theo derin bir nefes aldı. 'Lütfen uç,' diye fısıldadı. Planörü olanca gücüyle fırlattı.

Planör süzöldü! Rüzgârı yakaladı ve eğreli otlarının üzerinde düzgünce süzöldü. Bir ağacın yanından uçup yosunlu bir kütöğe usulca kondu. 'Uçuyor!' diye bağırdı Theo. Pip cıvıladı ve planörün yanına süzöldü. Onu kokladı ve Theo'ya baktı. 'Başardık, Pip!' diye güldü Theo. 'Bana sen ilham verdin!' Pip Theo'nun kolundan yukarı koşup omzuna kondu ve mutlulukla cıvıladı.

Theo ve Pip en iyi arkadaş oldular. Her gün okuldan sonra ormanda buluştular. Theo denemek için yeni planörler getirdi. Kanatların şeklini değiştirmenin uçuşunu değiştirdiğini öğrendi. Bazen Pip kâğıt planörün yanında süzülüp Theo'ya yeni numaralar gösterirdi. Theo uçuşlarının resimlerini bir deftere çizdi. Neyin işe yaradığını, neyin yaramadığını yazdı.

Theo'nun öğretmeni Bayan Green defterini gördü. 'Theo, bunlar harika çizimler,' dedi. 'Sınıfa planörünü nasıl yaptığını göstermek ister misin?' Theo başını salladı. Planörlerini ve defterini getirdi. Sınıfa Pip'i ve uçan sincabı nasıl incelediğini anlattı. Tasarımını nasıl denediğini ve geliştirdiğini gösterdi. Sınıf alkışladı ve tezahürat yaptı.

Theo'nun arkadaşları da planör yapmak istedi. Theo onlara nasıl yapılacağını gösterdi. Hep birlikte ormana gidip planörlerini denediler. Pip onların üzerinde süzülüp sanki onları yüreklendiriyordu. Theo bildiklerini paylaşmanın her şeyi daha eğlenceli yaptığını öğrendi. 'Doğa en iyi öğretmendir,' dedi arkadaşlarına. 'Sadece dikkatle izlemelisin.'

Theo hâlâ her gün Pip'in süzülüşünü izliyor. Öğrenilecek daha çok şey olduğunu biliyor. Bazen yeni planörler yapıp yeni fikirler deniyor. Ama ona uçmayı öğreten küçük uçan sincabı asla unutmuyor. 'Teşekkürler, Pip,' diyor. Pip de sanki 'Rica ederim,' der gibi cıvıldıyor. Theo parlak, meraklı gülümsemesiyle gülümsüyor. Doğa ona harika bir şey icat etmesi için ilham verdi.